

Plymouth, Pa. 11 Sausio.

Raszant apie sziokius ar tokius kuningų nedorus darbus dėlei visūmenės ir lietuvystės, tūjaus jie patys bei jų bernai szaukia, kad ta daro tikt bedieviai, neapkestojai tikėjimo. Faktai ezion kalba, kad taip visai nėra. Raszant apie kuningų negerus darbus, neužsigama, tie kurie daro gerai. Bet szj kartą norimė pakalbėti apie mūsų kuningus, net vyskupus, Lietuvos sostapilėje sėdinczius, tai gi Vilniuje. „Lietuva“ 1 No. padūda, kad Vilniaus vyskupas, Zvierovicz, prie atidengimo Muravjevo paminklo, pirmasis sudaužė stiklais su ministeriu, kada tasai pabaigė savo kalbą iszgirdamas koriko Muravjevo budeliszkus darbus Lietuvoje, o kun. Senczikauskas net isz Siberijos atsiantęs telegramą su linkėjimais maskoliams. Apleidžiant jau Senczikauską ko gali lukėti lietuviai ir katalikai nū tokio Zvieravicziaus, nors vyskupo? Nieko daugiaus, kaip tiktai pasijusti pravoslavijos kutulyje. Vilkaspatatytaš avis ganyti! Abelnai mūsų kuningai ir jų organai tyli apie tokius kuningus, kurie yra valdžios tarnais ir nieko nedaro, kad prieš tokius protestūti, kad nū tokių judoszių visi szalintusi. Kražių judosziai nei vieno zodžio papeikimo nū savo sandraugų negirdėjo per jų organus ir visą kaltybė tapo numesta vien ant valdžios! Lietuviai tokią sunkią turi kovą savo iszsiliūsavimui ir apsigynimui netikt nū neprietelių, bet ir nū ar cziausių prietelių, kuriems yra pilnai atsidavę. Kada taip elgiasi tokie vyskupai ir krysztauja su mūsų nevidonais, atsiranda karžygiai ir užgėdina jūs ant amžiu. Antrosios Vilniaus gimnazijos mokintiniai, katalikai, suszaukti ant

užrakintas duris ir eina laukan isz salės. Mat vaikai geriaus pažįsta savo tėvų budelį negu dvasiszkas vadovas, jų vyskupas, kuriam rupi papūszos krutinės su krestais.

Apsaugok Vieszpatie nū prietelių, nū neprietelių patys apsiginsime.

Užsitarnavusiam rasztininkui, paaukavo:

A. Szeibutas Indianopolis\$100

Prakalbą

Laikys Dr. J. Szliupas *Elizabethe, N. J.* subatoje, 14 d. Sausio 1899 m. svetainėje *Grand Army Hall* E. Jersey str. — ant 8 tos adynos vakare.

Lietuviai susirinkite!

Isz Lietuvos.

Pilviszkiai (Senapilės pav.)

Kaip sziadien jamenu tą senelį, ką pasimirė mūs kaime beelgėtaudamas. Tai buvo labai teisingas žmogus, didelei stropus darbininkas kuris nū pat mažens liejo prakaitą dėl svetimo labo, dirbo arkljo vieton, pakolaik pajiegos rėmė. Tai gi, pagalios ir numirė tarp tų paczių, kur daugiausiai isz liejo savo prakaito. Kaimiszkiei sumetė po lentgalį, sukale prastą grabą, nulydėjo keletas ant kapinyno ir pakasė žmogelį be jokios iszkilmės: nė miszių nieks nelaikė už jo duszią, nė pamokslo nesakė, tikt apie pora senių žioptelėjo ar du kartu ant dūbės ir viskas. Jug, mat, žmogelis buvo tik ras vargdienis, skatiko negalėjo surinkti ir paliko vos du krepšziu, lazdas ir senus lopus. Tai už ką ezien da kas miszias laikys, pamokslus sakys ir girs jo krepšzius arba senus lopus? Numirei ir žinokis sau su savo lopūta duszia!

Suvis kitaip atsitiko su Vincu Urbanaviczium, ką gyveno Baltrusziu kaime ir aure pasi-

vadino „Muzikantukai“ ir apie kurį yra korespondencija „Ukininko“ N. 8-tam 1898 m. po vardu: „Keli zodžiai apie vieną blagonadežną žmogū“.

Lydėjo jį su karbomis, tarp szventoriaus durių pasitiko kuningas, paszventino grabą, įlydėjo į bažnyezią, atlaikė keletą miszių už velionį, paskui nulydėjo ant kapinių, kuningėlis paszventino dūbę, pagiedojo lotyniszka, pasakė pamokslą ant dūbės, iszgyrė velionį, kad buvęs labai geras žmogus; tikt klausantiejie stebėjosi, kodėl gi kuningėlis neiszreiszkė jo svarbiausius gerus darbus, kaip entai: su kaimynais labai sutiko, kiekvienam mēgo kibti į akis be priezasties, ypacziai, kaipo szaltyszius, buvo budrus policijantas, netingėjo su žemskiais daryti pradieniui kratas pas savo kaimynus, nes labai rupinosi apie žmonių „blagonadežnumą“, gyvenanczius kaime be paszpartų persekiojo, varė laukan, katras nėjo jam padirbti nors tridienę, dedant mokeszcius įsizadejęs buvo nusukti sau į kiszenių, kiek galėdamas, nū savo kaimyno Jono Baltruszio pavogė du rubliu, Jūzą Matulaitį apskundė žandarams, kad negeras valdžiai ir bemenk szits vargszas neatsidurė, kur pipirai ne auga, kad ne kaimiszkių mielaszirdystė; vieną knyganeszį, kuris netyczia užėjo pas jį, norėjo su didele dėže maldaknygių ir visokių brostvių sumti ir varyti į kanceliariją, — o tai mat, kaip buvo: „Knyganeszis atėjo pas jį. „Ką ezion neszi?“ Užklausė szaltyszius. „Maldaknyges“, atsakė knyganeszis. „Ar neturėtum maziukes mano mergaitėi?“ toliaus klausia. „Kurgi neturėsi?“ atsakė: „szta kiek norite“. „Oi kiek szitos kasztūja?“ „Porą auksinų“, pasakė knyganeszis. „Tai kodėl taip blangios, jug tu žinai,

į policiją. Prusiszkas knygas nevalia neszioti, ar žinai?“ pradėjo užpuldinėti szaltyszius. Tada knyganeszis vieton atsakymo isztiesė priesz jį savo kaduginę ir liepė tylėt. Szaltyszius nusigando ir sėdėjo už stalo kaip nulietas, mat, viskas dėjosi tikt ant keturių akių. Knyganeszis iszėjo savais keliais ir skundėsi kitiems kaimiszkiams, kad pirmutinį, esą, tokį nenaudėlį atitikęs per visą laiką savo knyganeszystos. Tai gi, stebėtina, kad kuningėlis, turėdamas po szonu tokį gerą parapijoną, nematė jo gerų darbų ir nepasirupino apie tai patirti, tai būtų turėjęs apie ką pasakoti per jo palaidojimą. Mat, kuningėlis užslėpė svarbiausius jo darbus. O gal už tą vieną rublį kitaip nė negalėjo pasakyti pagal etiką dvasiszko oratoriaus? *Vilkaviszkielis.*

Dėvyszjai. (Kalvarijos pav.

Suvalkų gub.) Nors mūsų parapija nedidelė, bet už tai turtinga, žemė visur gera, molis ir jūdžemis, ganyklos turi veik kiekvienas kaimas apart savo laukų. Malkų kurenimui yra užtektinai, ko bus dar ir vaikų vaikams, nes nepertoli girios ir neperbrangios. Kelintas nenorėdamas pirkti malkas isz girios, prisikasa durpų sau ir dar ant pardavimo. Ukininkų mūsų parapijoi bus apie 400, priegtam yra keliolika darzininkų bei grintelninkų neturinczių žemės. Darzininkai turi po pusantro margo ir po tris margus. Jie, ir grintelninkai, vasaromis iszsilaike po karvę, kurios ganykla per vasarą kasztūja į du rubliu. Darzininkas turėdamas 3 margus žemės, kitas geriaus gyvena, negu ukininkas turėdamas daug daugiaus. Atsikrauczius dabar daugybei kariaunos į mūsų apielinke, atsirado ir ponų (apicierų), kurie rei-

mas gerą karvę ir keles visz-
tas; padaro sziek tiek graszio,
o turėdamas mažiaus iszleidi-
mų, gyvena geriaus su savo
maža szeimyna už ukininką.
Dabar pas mus svaras sviesto
kasztiuja 35-40 kapeikų, kiau-
szinis po 1½ ir 2 kap. Bet
kas link bežemių uzdarbio, ku-
rie uzdarbiauja pas musų uki-
ninkus, tas yra labai mažas.
Vasaros mete bežemiai sodina
pas ukininkus bulvių po kelis
karczius ant atidirbimo, ir už
tai atidirbti tada kada ukinikas
reikalauja, kada sunkiausi, il-
giausi ir pelningiausi darbai,
tai bežemei turi tada atidirbti
už bulves. Bežemių visas už-
darbys tikt vasaros mete, o zie-
mą tai kad pasitaiko kuriam
uzsikulti kiek, tai labai jau
gerai, neimant niekam kulti,
szvenczia per visą ziemą arba
eina ubagauti. Kulimas su
spragilais pamažu vis nyksta
ir didesni ukininkai taisosi
kuliamas maszinas, o mažesni
tai keletas su idėję nusiperka
maszina, kad nereiktu per zie-
mą baudziaviszka dirbti. Tai-
gi musų bežemiai yra labai ne-
loskavi ant kuliamų maszinių,
kurios atėmė jiems uzdarbi.

Ubagų musų parapijai ne-
bus daugiaus per 12. Tokis
skaitlius yra visai nedidelis ir
prie gero surėlymo mus para-
pija lengvai jūs iszmaityti.
Reikia szpitolės o tiems varg-
szams nereiktu lodinti ir gas-
dinti ukininkų szunų.

Kuningams musų parapijai
tai už visus geriausiai ir veik-
kiekvieno yra troszkimas „kad
taip jį Dangiūs“. Mat Dang-
sziu-e daug yra. Parapija ne-
perdidelė o rielė, tai daug ge-
resnė už didelę o liesą (kudą).
Praėjusį pavasarį (1898) net
du vezimni nuvežė j Senapilę
ant turgaus Dievo dovanų su-
rių, sviesto ir kiauszių.
Klausite gal, isz kur tiek ga-
lėjo surinkti, net du vezimni?
Priesz velykas kuningas isz-
siluntė savo bernus elgetauti
parapijon jam ant velykų

kiauszių, sviesto ir t. t., o
kiekviena moterėlė, turtinga
ar ne, davė vis po 5-6 kiauszi-
nius, abiem kuningėliams po
3; paskiaus dar buvo Jurginių
atlaidas, tai paezios ukininkės
vėl tiek kiauszių pineszė
ant „apierų“, kad kuningai
per metus suvalgyti nieku bu-
du negali, o kad nenueitu už
niek, reik vežti j turgų net
dviem vezimais. Viena kartą
teko nukakti ant atlaido, ku-
ris mane didei nustebino.
Žmonių suplundę daugybės, el-
gėtų pilnos gatvės ir vietoje
giedojimo staugia it vilkai vi-
sokiais balsais, griezia ant
smuikų ir armonikų, ponelių
taip gi kaip koks maiszosi tar-
pe sermėgių, net linksma ir
gražu žiurėti, bet reik stovėti,
nes negalima praeiti. Ukinin-
kai veik kiekvienas, lyg lenk-
tynėms, velka dūnos kepalus
ant „apierų“, kad tris vyrai
nespėja nū altoriaus atimti ir j
klėtį neszti. Nuvaro naba-
gai ir susiprato, kam jiems taip
vargti. Acsistuoja dvieja pas
bažnyčios duris ir atėjus uki-
ninkui su Dievo dovana, sako:
„neszkite dėde statei j klėtį,
nes Dievui vis ta pati garbė,
kuningėlis miszias laiko už to-
kius visus, kurie ką nors atne-
sza j szventą vietą“. Ukinin-
kai pradėjo neszti j klėtį ir
privertė Dievo dovanoms pil-
nus arūdus. Paskiaus teko
iszsisznekti su kuningo szei-
myna, kuri labai keikė uki-
ninkus ir atlaidas. „Girdi kas
per nauda isz tos dūnos, tikt
Dievo dovaną naikina. Uki-
ninkai tos dūnos priveika, kad
nėr kur nei dėti. Kuningas
liepia ją dziovinti, kaip kareiv-
viamų enkorius karėj laike, ir
paskui grauzk ją, szvenczius dū-
nos po atlaidų negauname, kol
tą dziovintą nepabaigiam; o
kad grieziaus pabaigtomėm
jai szereme gyvulius su geres-
ne, o suplė uę nei tie neėda
ir turime j upę iszmesti. Ge-
riaus butų, kad ukininkai vie-
toje dūnos, atnesztų surių ar

kiauszių, tai nuvežes parda-
viai ir atlikta“. Mą net szir-
dis susopo tai girdint ir atsi-
menant, kad tokių atlaidų yra
ketveri kas metas. Jeigu uki-
ninkai sunesza tikt vienos dū-
nos tokią daugybę, neskaitant
kumpių ir kitų aukų, su kuria
kuningo gyvūliai minta, argi
negalėtu su tai dūnele iszmisti
anie 12 ubagų? Dėlei nesusi-
manymo ukininkai skriaudžia
pats save ir savo skriaudos ne-
mato laikydami ją už gerą
daiktą net. Ar gi geriaus kad
ypacz priesz szventes, negali
durių uzdaryti per elgėtas ir
pyksta ant jų, patys kalti bu-
dami. Nedėtu szerti kunin-
go gyvūlius su dūna nei mesti
upėn ją, o pastatę szpitolę ga-
lėtu su ja maitinti savo para-
pijos elgėtas. V. Radasta.

Isz Prusu Lietuvos.

Draugystė „Byrutė“ Tilžeje
szvęs zieminę szventę su loszi-
mu teatro „Iszgriovimas Kau-
no Pilies“, koncertu, dainoms
ir ant galo szokiais. Visa to-
ji linksmybė atsibus naujoje
salėje „Jokubinės“ nedėlioje
12 Vasario 1899 m.

Su pabaiga senų metų už-
baigė savo gyvastelį ir „Lietu-
vos Paslas“, kuris taip smar-
kiausiai siautė prieszai visokį lie-
tuvų pasikėlimą. Pamatė
yokiszkiejie konzervatyvai,
kad jų visas pelnas yra „tusz-
czias kiesznius“. Isz pradžių
leido „Paslą“ kartą per nedė-
lę, paskiaus du kartu ir ga-
liausiai sutūkė su „Tilzės Ke-
leiviu“, kuris nabagas dabar
naszliu liko, bet musų linkėji-
mas yra, kad ir „Keleivis“ isz-
keliautu paskui savo nūtaką j
amžinastį.

Berlyno Mokslų Akademija
paskyrė 3000 markių už para-
szymą lietuviszko žodyno. Ra-
szymu užsiėmė kun. Kristupas
Jurkszaitis, nabaszniko „Pas-
lo“ o naszlio „Keleivio“ redak-
torius. Koks bus jo žodynas
tai matysim, bet turime pasa-
kyti, kad pons Jurkszaitis toli

nepilnai lietuviszka kalbą
pažista, ką lindyja jo rasztai
lapeliūse, kuriūs gali suprasti
ir brolis vokieczius.

Ant susirinkimo „Lietuvisz-
kos Literatizkos Draugystės“
Tilžeje, gimnazijos mokintojas
A. Kurszaitis laikė prakalbą
apie lietuvius ir latvius. Pra-
kalboje nurodė skirtumą lie-
tuvų tėvų ir jų vaikų, kurie
taip su noru j vokieczius virs-
ta trokszdami apszvietimo.
Pagal Kurszaitio protavimą
iszaina, kad lietuvius ir mokin-
tas, myli savo tautą ir rupina-
si apie ją, tai yra tamsūlis, ir
toksai pavirtęs j vokieczi, nors
nieko nemokėtu, yra apszvie-
tu. Tos mislies yra ir valdzia,
ir norėdama lietuvius apszvie-
ti, varu verczia j vokieczius.
Visu protas apsisukes, nors jau
galas 19 amžiaus.

Prusų ministeris vidurinių
dalykų davė žinę Klaipėdos
pavieto virszininkui, buk su
gelzkeliu parėjusi skryne di-
namito j Kretingą, kuri yra
paskirta pergabenimui per ru-
bežių, kad užmuszti carą ar
pasinaudoti prie Muravjevo
paminklo Vilniuje. Parubė-
zinei ukininkai tapo visi per-
kratyti, bet dinamito nei pas
vieną neatrado.

Palangoje, Kretingoje ir vi-
sa pakele iki Liepojui, masko-
liai suaresztavojo daugybę
žmonių ir drauge jieszko tojo
dinamito. Pasakos sklaido,
buk vienas amatninkas isz
Kretingos paskundęs tą dina-
mitą ir tūmi padaręs milžinisz-
ką darbą Vokietijos ir Masko-
lijos valdzioms, kurios tojo
dinamito labai bijauczios. B.

Politiszkos žinios.

Amerika ir Ispanija.

Santaikos tarybos su Ispani-
ja tapo prezidento padūtos se-
natui ir apszkelbtos. Tarybos
susideda isz 17 skirsnių su
priedais. Ypatingo jose nėra
nieko ir apie jas laikraszcziai
apraszė isz kalno. Ameriko-

nams su ispanais kovoti pasisekė, bet antraip gali iszeiti su pilipiniečiais, kurie dabar po užbaigimo tarybų, reikalauja nū Amerikos iszpildymo dūtų prizadėjimų. Amerikos prezidentas iszleido proklamaciją į pilipiniečius paimdams jū po Amerikos globą, ką pilipiniečiai iszjūkė. Aguinaldas su savo armija turi apėmęs miestą Iloilo ir pasitaisęs pylimus apgynimui, jeigu amerikoniai norėtu į miestą jeiti varu. Visus urėdizkus namus turis suvilgęs su kerosinu ir jeigu amerikoniai paleidžia nors vieną szuvį nū laivo ant pilipiniečių, jie uždega miestą isz visų pusių. Du amerikoniški kareiviai su laiveliu buvo nusiyrę apzvalgyti pasikėlėlius, kurių vieną pasikėlėliai užmuszė, antrasis sužeistas pasmuko. Amerikoniai baimyja si iszsikelti prie Iloilo ir nutarė keltisi ant salos Gudmaras tarpe salų Panay ir Negros ir czon apsikasti. Pilipiniečiai atsisakė nū visokių derybų su Amerika ir reikalauja nū Ispanijos paleidimo savųjų politiszkių kalinių pirmu, ką pasikiaus padarys ir pilipiniečiai paleisdami ispanus, kurių turi per 11,000 ir Ispanija pati turi jiems atgabenti sugautūsius bei atsiimti savūsius. Kuningus Aguinaldas Ispanijai neiszdūda ir laikosi jū kaip popiežiaus agentus, kurių paleidimas prigulė nū derėjimosi su popiežium. Amerika skubiniasi dabar kariauną gabenti į Pilipinus, nes tenai esanti negali aniems stėgtis ir permažai anos yra, kad galėtu stoti į mūszą bei ginti Manilą ir Cavite. Gal amerikoniai įveikę ispanus turės pasitraukti nū savo pagelbininkų, kuriems suteikė ginklus kad kariauti isz vien prieš ispanus. Aguinaldas paėmė visus ūstus po savo priežiura ir paskyrė imti muitą nū visų atvežamų pirkinų po 5 ct. nū jų vertybės o po 1 ct. nū iszvežamų. Ame-

rikos kariauna iki sziolei dar nedrįso iszsikelti prie Iloilo.

Iszleistojas laikraszcio „El Reconcentrado“ Havanoje apgarsino, kad ispaniszkas urėdinkas ir politikierius Havanoje, Bresnes, ir dar tris kiti dalininkai yra sudraskę amerikonišką kariszką laivą „Maine“ ir darodymus turis po ranka. Priegtam laikraszciziai apgarsino žinią, kuri visus sujūdino, kad po namais, kariszko gubernatoriaus atrastas kambarys tapo, kuriame tapo kankinami kubiečiai, kur grindys dar kruvinos. Pasirodžius tai žiniai, subėgo pulkai žmonių žiurėti. Gen. Gomezas reikalauja nū Amerikos užmokeszcio savo kareiviams, antraip nepadėšę ginklų. Santiago'je amerikonų įtekmė kone isznyko dėlei paleidimo keletos tukstanczių darbininkų kubiečių, kurie netekę darbo gali greitai vėl maisztą pakelti. Ispanijos laikraszciziai užpūla ant Amerikos, kad toji pagal prizadėjimą nekrausto ispanų isz Pilipinų, kuriūs pilipiniečiasi visaip vargina. Zokoninkams rinkes suvėrę į nosis po gatves vadzioją o kitus vartoja vietoje asilų perneszimui daiktų.

Maskolija. Caras užmanė suszaukti konferenciją į Petropilę kad nedauginti kariaunos ir padaryti tarptautiszką santaiką iszriszimui visokių reikalų su kitoms vieszpattystėms, kad nuginklūti kariauną. Tokis caro planas. Bet Maskolija nei ant mislies neturi nuginklavimo kariaunos, bet priešingai, ginklūja ir daugina kariauną. Lapkrietyje ir Grūdyje 1898 m. padaugino laivynės bei žemės kareivius ant kiek galėjo, kariszkus laivus ir drutvietes' taisy kiek turi spēkų, ant Turkijos rubežiaus tapo padauginta kariauna o į rytinę Aziją gabena tiek kareivių, kiek įstengia. Maskolija, mat, iki konferencijai no-

ri gerai pasirengti o tada nū konferencijos nedauginti kariaunos, nes ganėtinais pakakšką padarys iki konferencijai.

Prancuzija. Atnaujinaimas Dreifuso provos bene iszeis ant jo nenaudos ir vis Dreifusališkis kaltu, nors yra gana aiskių faktų, kad daug daugiau yra kalti augsztesni karės virininkai. Sudas peržiurėjęs visus rasztus iszdarė, kad Dreifusas yra kaltas. E. Zolą sudas szaukė kaip liudininką, bet tasai netikėdamas sudui, persikėlęs į Angliją, kad netaptu nugabentas pas Dreifusą. Prancuzijos valdžia pareikalavusi, kad Anglijos valdžia Zolą suaresztūtu ir jai iszdūtu.

Italija. Ant salos Sicilijos pakilo maisztai dėlei per didelį mokeszcijų. 4000 žmonių susirinkę mieste Niscemi, sugriovė visus urėdizkus namus o žandarus su akmenais iszvaikė.

Aprika. Angliszka kariauna suimuszė su dervisziais ant kranto Melynojo Niliaus, Sudane, kur 500 derviszzių tapo užmusztų. Anglų tapo užmuszta 27 ir 25 sužeisti.

Azija. Maisztininkai turi labai daug pritarėju ir vis labiau dauginasi. 3 provincijos yra priešingos dabartinei valdžiai ir pritaria visame maisztininkams. Valdžios kariauna nū 3000 vyrų, iszsiusta maisztininkus iszvaikyti, suganti jų vadus, neiszdrišo ant maisztininkų užpulti ir pasitraukė. Maskolija susitarė su Prancuzija savo reikalus varyti isz vien Kinūse. Amerika taipgi savo nosį kiesz į Kiniją ir protestūja priešai padavimą Europos vieszpattystėms szalių, kokių jos užigeidė. Anglija vėl protestūja priešai daleidimą Prancuzijai parengti kasyklas ir iszvesti gelzkelius. Viena vieszpattystė užgrėbia

sau plotą žemės, už ai kita paskui varu reikalauja dar didesnio o nabažai kinai negali nei vienai prieszintis.

Du milijonai ant metu

Kadangi žmonės, er a, pabando ir vėl perkelti patikrina kad jie yra isz anėdėti. Žmonės suvenytose valdijose dabar verka CASCARETS CANDY CHAR 10 m. žiaunai du milijonai dēzuczių ant metu, be abejonės bus trys milijonai prieš naujus metas. Tai reiskia, kad CASCARETS yra labai gera gydykla dēl c. stvimo žmogaus kraujo ir s regulavojimo idarų visose aptiekose 10c., 25c. ir 50c. už dėzutę, nes tai gvarantavojama.

Dalis darbu.

— *New Haven, Conn.* Cziomai darbai eina nepraszciausiai ir nors dirbtuvių yra sziokių ir tokių bet isz kitur atvykusiam darbininkui darba gauti sunku, ypacziai neturint pažistamų, nes bile isz kit atvykusio be pažistamų rekomendacijos nepriima. Cziomai yra dvi dirbtuvės „National Folding Boxes Paper Co.“ kuriose daugiausiai lietuvii dirba. Pava-saryje toji kompanija statys dar treczią dirbtuvę, daug didesnę už dabartines. Nū 1 Grūdžio pradėjo pamatus kasti, kurie užima visą blioką. Po užbaigimo tos dirbtuvės, tu-gel darbininkų gaus darba.

J. Raulynaitis

— *Hazleton, Pa.* Vakariuoje szalyje mieste, Pensylvanijos gelzkelio Co. turi didelius plotus žemės, kur dabar atrado naujus gūlius anglių, kurie yra visai arti gelzkelio. Kompanija atidarys kasyklas, kaip greitai galės. Po parengimui kasyklų daugelis darbininkų darba gaus.

— *Merill, Mich.* Szioje apielinkeje tapo atrasti nauji anglių gūliai.

— *Ashland, Ohio.* Cziomai tapo pastyti ir užcūti koksiniiai pečiai, kur daugelis darbininkų gavo darba.

— *Saranac, Mich.* Kalnakasiai reikalauja pakėlimo algos ir rengiasi straikūti.

— *Jakson, O.* Czionai tapo parengtos naujos kasyklos.

— *Middleborough, Ky.* Exelsior Coal Co. parengė naujas kasyklas ir daugelis darbininkų gavo darbą.

— *Dubois, Pa.* North western Mining & Exchange Co. užpirko czionai 5000 akrų žemės, kurioje yra anglis ir parengs naujas kasyklas.

— *Coalburg, Ala.* Czionais pradėjo dirbti dveiose naujose kasyklose, kur per 100 darbininkų gavo darbą.

— *Glen Campbell, Pa.* Kasyklų savininkai apreiškė savo kalnakasiams, kad numazys mokestį po 5 ct. ant tonos iszkastų anglių. Kalnakasiai nieku budu ant to nepristojo. Jei kompanija neatsisakys nū savo reikalavimo, iszkils straikas.

— *Pana, Ill.* Su 30 diena Grūdžio sukako 9 mėnesiai kaip straikūja kalnakasiai unijonistai. Straikeriai gavo toje dienoje \$100 nū valstijinės kalnakasių organizacijos.

— *Wanamie, Pa.* Vietinėse kasyklose pradėjo griuti žemė isz virszajis į kasyklas. Ant griuvamos vietos stovėjo kompanijos namas, kuris ir žemyn su žeme nusmuko. Nugrituvusi žemė užtvėrė iszeigą isz kasyklų, kuriose buvo 5 kalnakasiai. 1 lenkas, 2 lietuviai ir du anglikai. Po 5 valandų darbo pasisekė užgriuvimą perkasti ir uždarytusius iszliūsti. Visi 5 buvo vienoje vietoje ir nemenkai nusigandę, mislydami apie gyvą palaidojimą, kaip kad tikosi 1896 m. Dittston'e, kur į 60 darbininkų liko kasyklose.

— *Ishpening, Mich.* Isz kasyklų Lake Superior kėlėsi elevatoriumi augsztyn 9 kalna-

kasiai. 15 pėdų nū pavirsziaus elevatorius sustojo ir pasijuto kad tiktai trys darbininkai liko, kiti szeszi iszpūlė per supuvusias pakojas 500 pėdų žemyn ir suteszkėjo. Likusieje buvo isikabinę į szalinius medgalius ir tokiu budu iszliko.

— *Chicago, Ill.* Dirbtuvėje Fisher Equipment Co. tapo užpraszyta 5000 elektriszkų vežimų už \$5,000,000 dėlei miesto Paryžiaus, Prancuzijai. Tie vežimai turi buti padirbti ir pristatyti į Paryžių laike 10 metų. Kas toje dirbtuvėje turi darbą ir yra elektrotechniku, tas gali dziaugtisi, kad turės valandą darbo.

— *Carlinville, Ill.* kalnakasiai unijonistai, dirbanti kasyklose Carlin Coal Co. sustraikavo, reikalaudami paszalinfimo anglių svertojo, kuris nuvogdavo nū kiekvienos tonos po 150 svarų, o per sanvaite su tokiu svėrimu prigaudavo kalnakasius ant \$1,00. Kompanija iszpildė kalnakasių reikalavimą, paszalino svertoją, kurie sugrįžo prie darbo.

— *Youngstown, O.* Geležies liejinyčioje „Ohio Steel Co.“ tapo pertrauktas darbas ant 10 dienų dėlei reikalingų pataisų.

— *Marlboro, Mass.* Vietiniai kurpiai po dviejų mėnesių straiko sugrįžo prie darbo už sėnąją algą.

— *Washington, D. C.* Paskalos skraido, buk Amerikos kapitalistai keta statyti didelę geležies liejinyčią pietinėje Amerikoje, Euquador'e. Jei tas įvyks, pora tukstanczių darbininkų gaus darbą.

— *Pittsburg, Pa.* Vietiniai pabirkai gavo isz Maskolijos užpraszymą ant milijono dolerių, parengti visokių įrankių dėl angliakasyklų rengiamų

Mariopoli prie Azoviszkų jurių.

Praėjusį metą Amerikoje iszdirbo geležies 11,645,000 tonų, 2,000,000 daugiau už visus pirmesnius metus o 2,500,000 daugiau negu iszdirba Anglija.

Geležies liejinyčiose darbais eis pusėtinai ir tolesneme laike, nes tuos liejinyčios turi milžiniszkus apsteliavimus. Maskolija apsteliavo 80,000 tonų Siberijos geležkeliai rėlių Baltimorėje Maryland Steel Company.

Sausio 17 d. prasidės Pittsburg'e kalnakasių darbininkų susivaziavimas, kur derėsis su kasyklų savininkais apie padidinimą algų bei sutrumpinimą darbo laiko ant 8 valandų. Darbininkų pasiuntiniai suvaziūs isz: Pensylvanijos, Ohio, Indianos, Illinois, Kentucky, Tennessee, Alabamos, Missouri ir Kansas. Tarpe darbininkų ir darbdavių bus smarki kova.

Czystyja krauja.

Czystas kraujas tikria czysta oda. Nėra gražumo be to. CASCARETS CANDY CATHARTIC vszczytts tau krauja, ir laikys czystą, nes iszvrre oiaq neczvetuną isz kuno. Pradėk imti szlaiden k iszvarya isz tavo kuno purzklus, dedervines ir ditas dos ligas, nes CASCARETS už 10c. tai palaro. Gausi visose aptiekose su gvarancelja 10c. 25c. ir 50c.

Isz Amerikos.

Keturi szliubai.

Sodziuje Trail, Ohio, gyvena du ukininkai. Vienas turėjo keturis sunus, antras gi keturias dukteris, kurių anžis buvo 18-28 metų. Tie keturi sunus vedė tais keturias dukteris, kurių vestuvės atsiliko vienu kartu. Vincziavonė truko visą adyną o dziaugsmas jaunųjų bei senųjų buvo neapsakomas dėlei pastojimo taip didelės ir drutos giminystės. Retai taip tinkasi.

Plymouth'o kuniingų susiviejimais.

Plymouth'e yra apie 20 kuniingų, kurie tarp savęs susivienijo, iszimant katalikiszkus. Ant susirinkimo 4 Sausio vienbalsiai sutarė panaikinti nedėdieninį girtavimą ir sa-

vo nutarimą padavė miesto rodai reikalaudami užtvirtinimo, kad nedėdieniais turi buti neuzdengti karcziamų langai bei durys, kad nū gatvės butu matyti baras ir kas esti karcziamoje. Kad butu pakeltas mokestis ant „licenses“ (patento) idant esant brangesniam patentui su mažetu skaitliu karcziamų. Toliaus nutarė, kad po deszimtai valandai vakare butu užginta stoviniūti ant gatvių vaikinams ir merginoms, kad tokius visus atradus areztuoti. Dideli doros dabokliai, bet nulauksime ar miesto roda užtvirtins jų užmanymą, nors užgynimas nedėdieniais szinkūti yra labai naudingas.

Tėvas pragerė sunų.

Jurgis Vnuk, gyvenantis Manitowoc, Wis., kurio pati yra numirusi, praėjusę sanvaite pardavė savo 7 metų sunų italams, vienam vyriszkiui ir dviem moteriszkėms, bet kiek už jį gavo, nežinoma. Italai su vaikū iszkeliavo į Michigano valstiją, bet iszgirdusi policija jūs pasekė ir vaikū atims, jei tiktai jūs suras. Girtūklis tėvas gal pardavė sunų dėlto, kad turėtu už ką iszsigerti, arba prisigėręs budams nežinojo ką daro.

Kasztai uzlaikymo mokyklų Luzernės pavieto.

Luzernės pavietas (county), kuriame yra gyventojų per 200,000, 1898 mete iszleido, ant mokyklų reikalų ir mokintojų \$387,575. Tai gi Luzernės pavietas ant mokslo iszdūda daugiau negu Ispanijos valdzia ant salos Kubos, kur gyvena 1,631,619 gyventojų. Tai gi amerikoni abelnai iszleidžia daugiausiai pinigų ant mokslo, kur Europos vieszpatystės ant kariszzkų reikalų bei isztautinimo prispaustų tautų.

Kasyklų nūpūliai.

1898 mete, Luzernės paviete, kasyklose tapo užmuszti 71

kalnakasis o 276 sužeisti. Naszlių liko 46, naszlaiczių 150. Pensylvanijos valstijoi 1897 m. visūse 8 distriktūse užmušė kalnakasių 424, sužeidė gi 1,106.

Socialistų balsai.

Praėjusiamete, rinkimūse ant valstijos ir pavietų urėdinkų, Luzernės paviete socialistai balsų gavo: Barnes ant gubernatoriaus 226, Thomas ant vice-gub. 235, Peters ant sekretoriaus vidurinių reikalų 236, Root ant kongresmono 221 ir Munro 197, Seward ant szerifo 227, Pesotini ant rekorderio 164, Reithofer ant kontrolieriaus 226, O'Kiefe ant koronerio 203.

Netikę sudžios.

Luzernės pavieto sudžios yra dideli tinginiai, kada žmonės norinti provotis dirba labai daug. Turbut jie turi umiją padarę, kad nepriimti provų, idant turētu mažiaus darbo, nes jie dirbs daug, arba nieko, vis ta pati alga. Pradžioje szio mėnesio jie priėmė provų tikt 75 o net 200 atmetė. Apginėjai yra didei nekantanti isz tokio sudžių tinginumo, nes jiems didelis uždarbys per tai tapo paszalintas. Žmonės vėl nekantanti isz sudžių tinginystės, nes tikėjosi savo prieszus pamokinti, kad ir visą uždarbį ant to iszleisdami o tiejie dabar isz jų jūkiasi.

Cariszka pasielgė.

Evansville, Ind. sudžia Wintrey nusūdyjo penkiems vaikams 10-12 metų už pavogimą seno katilo įkirsti po 25 kirezius su bizunu arba atidūti į pataisos namus. Vaikų tėvams buvo galima parinkti dėl vaikų baudą ir visi pristoję ant įkirtimo. Tada urėdinkas nusivedęs vaikus į tam tikrą vietą įkirsto vaikams paširtus kirezius, kur vienas visatinai nusilpo. Gal vaikams ir pagelbės, atgrasins nū vagimo, atsiminus baudą.

Tikybos klausimas.

Paskutiniūse laikūse kas kartas tankiaus iszgirscame Lietuvoje isz sakyklų bažnyčiose prakeikimus metamus ant mūsų darbininkų galvų už tai, kad bundame isz ilgo nežinės snaudulio, kad pradėjome rupintis ir kovoti apie pagerinimą savo buvio, kad atimti savo užgrėbtas tiesas kaipo žmonės ir ukėsai. Ir meta tokius prakeikimus kuningai, kurie kitodos patys kovojo su maskoliszka valdzia už laisvę tikybos vardan žmonijos tiesų, o dabar po prispaudimu cariszko jungo, tie mūsų buvę prieteliai stąjo atvirai, kad apginti reikalus mūsų isznaudo-tojų: pabirkantų, darbavių ir ponų; stąjo net szalyje policijos ir žandarmerijos, kuri mus persekioja ir kankina.

Ką turime veikti prieszai tokį judosiszską darbą tų mūsų dvasiszkių tėvelių mes darbininkai, mes skurdžiai žmonės?.. Lietuvos miestūse iki sziolei dar užsilaikęs yra viduramžinis paprotys, kad kiekvienas užsiėmimas turi savo aukurą tulose bažnyčiose, szvenčia savo szventes, užperka savo miszas ir t.t. Isz tokių aukų pacinaczių nū liūsos valios darbininkų žmonių, susideda kapitalai vietiniams dvasiszkiems. Kaimūse tas pats yra, kiekvienas szemininkas visados užmoka tam tikrą mokesį savo dvasiszkam piemeniui. Tokis veidmainiszkas pasielgimas dvasiszkijos link darbininkų negalėjo pasilikti be pasekmių. Adventūse 1897 m. Vilniaus garboriai (skurų iszdirbėjai) surinko tikt 40 rublių ant miszių, už kuriūs kun. Kurzevskis nenorėjo atlaikyti. Derybose, kurios pakilo dėl tos priezasties, keikė kuningas darbininkus už taip mažą sumą pinigų, sakydamas, kad szpitolpinkai szv. Jokubo bažnyczios atueszė jam 30 rub., „amatninkai ką taip daug

uždirba(!), isz-tenėjo vos 40 rublių!“ Priezastį taip menkos sumos protingas kuningas at-rado socialistūse, kurie „kurs-to darbininkus ir įkalba jiems, kad geriaus tūs pinigūs prageriti negu ant miszių dūti.“ (Vis tie pinigai ant to iszeina!) Gelzkelio dirbtuvėse surinko ant miszių 60 rub., ant-rame skyrinuje 80 rub., o vagonų dirbtuvėje, kurioje dirba per 100 darbininkų, nieko, nesutarė „vietoje pripildymo kuningo kiauro kieszniaus, atidūti surinktus 15 rublių vienam sergancziam savo draugdarbiniukui“.

Patys kuningai savo pasielgimu atidaro žmonėms darbininkams akis ir atveda jūs ant to, kad tiejie nesidūda kirptis, it avys, visokiems dykadūniam.*) Apart to patys kuningai geriausiai platina taip jų paczių neapkeneczią socializmą, nes labiausiai prisideda prie įkunyjimo gyvenime programą darbininkiszkos partijos, kurie garsina: „darbininkai laiko tikybą už privatiszką daiktą. Stegiasi prie paszaliniimo visokių iszdavimų isz publiszkų versmių ant bažnyczzių arba tikybiszkų reikalų. Parapijos jiems yra privatiszki susivienyjimai, kurie savo reikalus veda visatinai skyrinūm“. Isz to galime spręsti, kaip neteisngai kuningai užpūla ant darbininkiszko judėjimo, kaipo delto turētu platinis ateizmas. Netiesa! Jokis socialistas neaukina tikėjimo į Dievą, o tikt kovoja priesz netikusius kuningus, kurie vardan Dievo skriaudžia darbininkus, vietoje isz jų gyvendami, rupinties apie jų labą; priesz tokius kovoja, kurie pardūda savo sanžynę didztur-

*) Per didesnes szventes ant miszių užpūla ne tikt kuningai bet ir jų tarnai, kurie priima pinigūs ant miszių. Vienas vežėjas, Viloiuje, labai madingas žmogus taip-gi prėmė pinigūs ant miszių, ir surinkęs 50 rublių, kuningui atidavė tikt 20 rub., o 30 pasiliko sau.

eziams dykadūniamis ir cariszka valdziai. Socialistai reikalauja visatinos laisvės tikybos, idant kiekvienos szalies ukėsas turētu laisvę savo tikybą iszpažinti, o nebati persekijotu ir kankintu nū kitos tikybos. Tiktai tađa, kada bus paszalinti visokie tikybiszki privertimai ir abelnas nesikentimas, tada tiktai užvieszpataus visur tikroji tikyba, paremta ant draugiszkos meilės ir brolystės laisvos ir laimingos žmonijos!

Isz lietuviszku dirvo Amerikoje

Spring Valley, Ill. Musų parapijos reikalai žengia pirmyn želvės žingsniu. 1897 metūse tapo lietuviai nū lenkų iszvyti, su kuriais buvo isz vien bažnyczią pastatę, ir sujudo statyti sau vieni bažnyczią. Lenkai isz pradžios, iszvydami lietuvius, žadėjo treczią dalį pinigų lietuviams atidūti, bet jų žadėjimas likosi sapno radiniu ir lietuviai su tūmi žadėjimu apsidžiaugė. Taip lenkams su mumis pasielgus, pradėjome krąpsztyti savo kiesznius vėl ir statyti antrą bažnyczią. Dabartinis mūsų Dievo namas kasztū a su pastatymu ir papūszimū arti \$4000. Isz pradžios mūsų parapijos reikalai ėjo gana sparcziai ir trumpame laike skola žymei sumažėjo. Kol valdė parapiją komitetas, laike susirinkimus kas mėnesis, gerai reikalus vedė ir, žmonės matydami gerą tvarką noriai aukavo centus ant bažnytėlės, trumpame laike tapo atmokėta skolos virsz \$2000. Ant mūsų nelaimės atsibastė kun. Peza isz Pensylvanijos, kur jau negalėjo gyventi, ir pradėjo mūsų tvarką ardyti. Pirmiausiai perskyrė lietuvius į dvi sau prieszingas partijas „szliuptarnių“ ir „dievūczzių“, toliaus pradėjo keikti komitetą ir susirinkimus, kaipo prieszingas szventai bažnycziai arba teisin-

gai sakant kuningo kiseniui. Nors kun. Pežai nepasisekė paardyti parapijos komitetą, vienok vis-gi sutrukdė mūsų darbas nes kaip visur, taip ir czionai netruksta „viernųjų“ kurie kuningą sodina szale Dievo, nors anas nėra vertas žmogaus vardo. Kun. Pežamatydamas, kad žmonės jį taip gūdoja, sztai ką susimislyjo. 1898 m. sutvėrė jis draugystę tikrųjų katalikų (!) vardan szv. Antano. Į szią draugystę negali prigulėti nei vienas paojingas žmogus, ypatingai tie, kurie prieszinasi kuningo vienvaldystei ir jo kiauram kiseniui. Ant galo nepriimami prie draugystės nei tie, kurie turi kokį nebuk susinesimą su tais paojingais žmonėmis. Paveizdan, nei vienas negali prigulėti prie szv. Antano draugystės, kuris priguli prie „T. M. D.“ kūpos bei „Lietuvos Sunų Dr.“ Ant paszventinimo bažnyčios praėjusę vasarą per pamokslą kun. Krawczunas iz Chicago „Lietuvos Sunų“ draugystę izvadino Lietuvos szunimis. Nū „T. M. D.“ kun. Peža liepė sergėtis lietuviams labiaus, negu nū pragaro ugnies. Nebojaut ant tokio apsurdiszko kuningo darbo, lietuvių protas vis labiaus blaivosi, ir tie, kurie pirmiaus taip kun. klausė, dabar gailisi savo nesusimany-mo o kuningo akise bedieviai vis auga.

Nepersenei numirė vieno žmogelio moteriszke. Žmogus norėjo pagal paprotį izskilmingai palaidoti. Kuningas už tą izkilmę reikalavo \$10, žmogus suprates kad piningų kas zin kiek kuningui nedūtu-me, jie duszios dangun nenu-nesz, pasiulė \$6. Priežodis sako, kad tas geras pirklys, kurs dūda pusę, bet kuningas nenuleido nieko, kaip kirviu įkirsta, girdi „tai tiktai bedieviai tokiais darbais užsiima ir nori nū Dievo garbės nuderėti.

Artinantės kalėdoms pama-

tėme, kas katalikas o kas bedievis. Pagal paprotį vaikai vaikszečiojo su plotkelėmis, kuriems kuningas prisakė, kad tikt tokiems dūtu plotkų, kurie užsimokės tam tikrą mokestį, o kurie gailėsis tu skambuczių, te liekasi visi bedieviais. *Kurmis.*

Westville, Ill. Mūsų lietuviszkoje bažnyczioje nū 18 Grūdžio 1898 m. buvo prasi-dėję 40 valandų atlaidai, iz kurių nevisi pasinaudojo. Isz pažintį atliko vos 257, o tuli tai vaikszečiojo užsimerkę kaip vizstos pavakare, nebudami nei paskutinių dienų adventų, surugę girtybėje. Sveczių kuningų buvo tiktai vienas kun. Stepanaviczius iz Chicago.

Laike linksmos szventės kalėdų, lietuviai užsilaike gana jau tykai, daugumoje, bet tulose grincziuose gerė per visas tris dienas ir naktis. Gėda net pro szalį praeiti. Lai Dievas sergti kiekviena nū tokios tamsybės, kokia vieszi mūsų apielinkėje. Po szventės negali gatve pereiti per tuszezias, izmestas baczkutes, lyg bravore. Atvykęs iz kitar žmogū, lietuvius atranda pagal tuszezias baczkutes alaus. Pas kurią grinczią guli keliolika baczkelių, tai eik statei, czia lietuviai gyvena. Czionais lietuvių gyvena nemenkas skaitlius ir jie prie girtūklystės taip prielankus, kaip lapelis prie szirdies, o tamsus kaip naktis. Apie blaivystę nei neminek jiems. Visai nežine ką su jeis galima butu padaryti, kaip jūs praszviesti. Jau prānesziau per „Vienybę“ jog laikraszezių neskaito, į bažny-czią ir retai tenueina. O broliai tautiecziai, reikia mums mokslo, apszvietimo, kuris yra brangiausiu turtu ir naudingiausiu, ko mumis ir truksta tiktai. Meskime tą pražutin-gą girtūklystę o platinkime blaivystę, uždekime vakarinę mokyklą, skaitykime gerus

laikraszezius ir knygas, kurios užvadūs girtavimą, suczėdys graszį ir sveikatą bei pralobins protą. Aszaros verziasi žiurint ant pasielgimo mūsų žmonių. Lietuva mūsų tėvynė nuvargusi, jos darbininkai ir vaikai izblaszkyti po visą pasaulę, gyvenanti tėvynėje darbininkai paszventę savo spē kas ir sveikatą dėl apszvietimo savo brolių kenezia alkį, o mes czionai laisvoje szalyje ir galėdami, jei tikt suprastumėm tą reikalą, suszelpti tą visą medegiszka, užsimirszę esame ir nieku nesirupiname apie tai. Visas mūsų veikimas, yra girtavimas, su gailėscziu reikia sakyti. Broliai negerai darome, tokiu pasielgimu užsipelnome ant abelnos paniekos nū žmonių, ir žeminame savo tėvynės garbę, vietoje ją kelti. Mokinti žmonės giria mūsų kalbą, vadina ją motina visų kalbų, bet pamatę mūsų darbus ir pasielgimą, turi nenorėdami sakyti, lietuviai netikę ir gana. Negalima atsidyvėti, kaip žmonės vietoje gerovės, numyli bjaurybę ir paniekini-mą, kuris paeina vien iz tamsumo ir nesusimany-mo. Kad mes tūs piningus, ką prageriame nereikalingai, apverstumėm ant savo tautos reikalų, nereiktu dejūti, kad to ar kito daikto stoka, kad nėra gerų knygų ir laikraszezių, kad nėra kas skaityti. Broliai, tokie reikalai priguli prie visų o ne prie keletos. Mylėdami savo kalbą, tautą ir ją szelpdami tikt galime užsipelnyti pagūdone nū kitų ir tikt tada galėsime vadintis tikrais Lietuvos sunais, kada atliksime savo pareigas link motinos Lietuvos. Girdite per laikraszezius atsiszaukimus brolių iz tėvynės, kad mes amerikiecziai szelptumėm jūs su knygomis, gelbėtumėm kovoje su maskoliais ir lenkais, kurie dėl veikesnio sumaskolinimo ir sulenkinimo mūsų brolių, Lietuvos bažnytkaimiūse įtaise

knygynus su izgyrimais visko kas maskoliszka, o izspeikimu, kas tautiszka—lietuviszka. Priesz tokia valdzios užmaczią kovoti galima tiktai lygiu ginklu, o tai kūmididziausiu izleidimu knygų tėvyniszkoje dvasėje paraszytu, izzgirian-czių kas lietuviszka yra ir praplatinti tokias knygas visūse Lietuvos krasztūse. Jeigu mes, amerikiecziai, tikt suprastumėm tai, susidėtumėm tikt nors 2000 vyrų, prisidėtumėm prie „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ ir dėtumėm po 5 centus kas mėnū ant izleidimo lietuviszkų knygelių, tai per mėnesį sudėtumėm po \$100 ir kas mėnesis patys gautumėm po naują knygėlę o tėvynėje mūsų brolių veidai nusziszvietu izz dziaugsmo dėlei taip brangios dovanos. Tokios knygelės galėtu buti veltu dalinamos Lietuvoje, ypatingai betureziams, kaip „T. M. D.“ įstatai ir rodo, nes pelno jokio nieks nereikalauja, nes versmė butu nenustojanti mūsų 2000 penktukų kas mėnesis. Asz rodosi lyg kad sapnūju szitą raszdamas, bet kaip miela butu, kad tasai sapnavimas butu tikru. Kiek yra tokių sapnūtojų kurie izz to dziaugiasi?.. Kada tas bus įkunyta?.. Tada tikt galėsime vadintis lietuviais.

A. Apanaitis.

Luzerne, Pa. Mūsų miestyje susitvėrė nauja pagalbinė draugystė vardan szvento Jurgio. Isz karto draugų prisiraszė ir užsimokėjo 59, deszintis yra padavę tiktai savo vardus, bet ir jie skaitosi kaipo užsimokėję draugai, nes iztikimi ir geri vyrai yra. Tai gi mūsų draugystė izz karto skaito 69 draugus. Virszininkais tapo izriukti:

Prezidentu — M. Dzidolikas
Vice-prez. — A. Dambauckas
Protokol-sekr. — P. Zilionis
Finansu-sekr. — M. Motiejunas

Apekunai { J. Jaseviezius
kašos { V. Valaitis
Marszalkos { A. Ignatavicia
Jonas Brundza.
Skr. A. P. Zilionis.

Nu redakcijos. Labai malonu butu, kad naujoji draugystė, nauja tikrai pastotu ir užgėdytu visas senais draugystes tūmi, kad visa draugystė pristoją prie „Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ ir kiekvienas draugas aukautu ant mėnesio penktuką išleidimui naudingų knygelių. Daugelis pagelbinių draugystė turi savo įstatūse (konstitucijai) įrašę, šelpti tautiškus ir tėvyniškus reikalus, bet nei vienos dar nematėme to darant ir pildant konstituciją. Tai gi linkėtina, kad naujoji draugystė kaip pirmoji tūmi užsiimtu, už ką pelnytu garbę nū visos lietuviškos visuomenės. Jug dėl penktuko ant mėnesio nei vienas nepavargs.

Pittston, Pa. Pas mus kilo bjaurus įprotis kortomis loszti iš pinigų. Pirm praėjusę sanvaitę susirinko net 7 loszikai pas vieną kareziarninką ir pradėjo „einikį“ traukti. Nelaimė papainiojo policiją ar kas paskundė loszikus, ir visus suaresztavojo. Loszikai užsimokėjo po \$10 o pats kareziarninkas, davėjas vietos loszimui net \$25. Viso užmokėjo \$95,00. Tai kaip musiszkiai tamsunai moka sunaudoti savo sunkiai uždirbtą centą. Pamėgink jiems priminti, kad išsiraszytu laikrasztį arba kokį kvoterį paaukautu ant tautišzkų reikalų, tai žiūrėk kur durys. Laikraszezių jie bijosi kaip sziksnošparniai dienos szviesos.

Mahanoy City, Pa. „Saulė“ 1 num. pranesza, kad ruspesziu vietinio kuningo tapo sutverta nauja draugystė vaikinių nū 13 iki 21 meto amžiaus, po vardu szvento Stanislovo, bei to paties amžiaus

ir merginų po vardu Panos Marijos. Vaikinių prisiraszė 31, merginų-gi 15. Draugai abiejų draugystėzių turės ateiti bažnycion ar mokykloa, kur kuningas jūs mokins moralizkumo. Abejiems užginta gerti svaiginanczius gėrymus iki 21 meto amžiaus.

Newark N. J. Draugystė szv. Jurgio szauiniai pinigų iszkretė ant provos su iszmes-taiseis 16 draugų, už dryžumą kelinių, kurie neatneszė paliudyjimo, kad atliko velykinę iszpažintį. Kad užlopin-ti tą skylę dėl pasidariusių kasztų, draugystė parengė balių per naujus metus. Ar tai pritinka katalikiszka bažnyti-nei draugystei taip daryti? Mat kasztų apie \$90 pasidarė besiprovodama su bedieviais, tai szventą dieną reik tūs surinkti isz girtavimo ir nežmo-niszko elgimosi. Kad szv. Jurgio draugystė, vietoje provojimosi, butu tūs pinigus paszventusi, kad ir „T. M. D.“ arba kitiems tautiszkiems reikalams, butu garbę užšipelniusi ant amzių, sziaudien vietoje garbės užsitraukė gėdą
Kauniszkis.

New Haven, Conn. Praėjusiame mete veik sziumi laiku atvykau į New Haven, ir kaip naujokas sziaime mieste nei vieno lietuvio nepažinojau, bet pagyvenęs tulą laiką susipažinau su czion gyvenancziais ir szį, tą patyriau isz jų gyvenimo. Gale Grūdžio mėn. atvyko tris lietuviai isz Bridgeport'o su mieriu sutverti draugystę, (kokia?) kurios lizdas busės Bridgeporte o szaka New Haven. Paskiaus, jeigu turės pasisekimą ir lietuvių pritarmi-mą, priiminės lietuvius isz visos apielinkės be skirtumo tikėjimo. Isz New Haven prisiraszė 9, ir kaip girdėti keta prisiraszyti ir daugiau. Pagyrimo verti tie vyrai, kurie darbūjasi apie lietuvių suvienyjimą.
V. R.

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“
Philadelphia, Pa. Sziumi užpraszone visus brolius lietu-vius, prigulinczius prie kūpos „Tėvynės Mylėtojų Draugys-tės“ susirinkti Ketverge, 12 Sausio, 8 valandą vakare (vie-ta susirinkimo neparodyta. Red.) nes bus daugel svarbių apsvarstymų ir užmanymų dėl tautystės ir tėvynės labo bei jos paszalpos.

Virszininkas S. Masickis.
Rasztiininkas K. Unika.

„Tėvynės Mylėtojų Draugystės“ kūpomš.

Malonus tėvynainiai, gavome centraliszkas komitetas nu-tarimus nū kūpų link reikalo su p. Mikolainiu, bet dar ne nū visų. Szirdingai praszone idant tą dalyką paskubintu-mete kaip galint ir likusios kūpos nutarti, nes kartą reikia mumis tą reikalą užbaigti, taip ar kitaip.

Nesilaikykite pusės nė cent-ralizsko komiteto nė p. Mikolainio, bet tą apsvarstę pagal savo saužynę, nutarę pranesz-kite centr. komitetui ir p. Mikolainiui.

Užbaiga nutarimų kokia ji nebus, vis gi draugystę nesu-ardys ir visi privalome rupin-tis szį darbą varyti pirmyn, nes nekasztūja tiek daug me-tinė arba mėnesinė mokestis. Jeigu jau mes po 5 centus ant mėnesio netesėtumėm, tai am-žina gėda.

Szį 1899 metą vis gi jau isz-leisime nors vieną ar dvi kny-geles. Labiausiai apeina mus tas, kad mes iki sziol tė-vynės vargzus nei su viena knygele neapteikėme.

Kūpos dauginasi, ir mato-ma, kad Pensylvanijai jos vidutiniai pasidaugins su pra-dzia szio meto, tik malonėkite nepailsti nors ant to visai ne-brangaus paaukavimo.

Cent. Preziden. T. Astramskas.

Naujai prisiraszė prie T. M. D.
285 Ant. Macziulis prie
New Yorko kūpos —60
286 A. Kamaitis Bloosburg 1—
sekr. M. J. Damijonaitis.

Philadelphia, Pa. Musų „T. M. D.“ kūpa ant susirin-kimo 17 Grūdžio 1898 m. nu-tarė:

1) Kad butu užmokėta p. Mikolainiui už „Orleano Mer-gelę“ ir pareikalauti nū jo vi-sas knygutes su parodymu kiek ir kur yra iszsiusta.

2) Kad butu paiszkinta sto-vis kasos praicitų 1898 metų bėgio.

3) Kad organas butų per-mainytas, atidūtas „Lietuvos“ redakcijai.

4) Kas link spaudimo kny-gų, tai tol nespatusti, kol nesu-sirinks gana pinigų kasoje.

5) Jeigu bus atspaudintas žemlapis, tai gali tą dasizinti centraliszkas komitetas, ar bus priimamas prisidėjimas dėl pa-linksmavimo savo sąnarių idant gautu kiekvienas sąnaris žemlapį.

6) Kad susirinkimai „T. M. D.“ butu paskirti kiek sy-kių ant metų turi buti, arba kas mėnesis turi atsilikti po visas kūpas.

7) Kad butų viskas garsina-ma nū visų kūpų, visokios ži-nios „T. M. D.“ organe.

8) Idant butu žinia viso Centr. komiteto jeigu koki rei-kalai turi buti pagarsinti per organą.

Tie visi mūsų nutarimai tu-ri patilpti į organą.

Galan. Mieli tautiečiai! dar-būkitės visoms pajiegoms, ir ne daleiskite tam darbui nu-pulti. Vaidus kelti nėra ką, nes asabiszki vaidai nei kiek nerup kitoms organizacijoms.

Pasiraszo komitetas arba vi-sa kūpa varde:

Pirmsėdis S. Masickis
Rasztiininkas K. Unika
Kasierius Antanas Zuikis

Union City, Conn. 31-1898 m.

Stovis „T.M.D.“ kasos.
Grūdžio 12, 1898

Waterburio kupa \$13,30
Pagal „Vienybės“ No. 49 49,70

Labu \$63,00

Centr. kasierius

J. I. Grieszius.

N.B. Musų kupa išz Union
City, Conn. priima „Orleano
Mergelę“ i „T. M. D.“ turta
ir pristojam už ją užmokėti.

Tikras daigtas del taves.

Užtikrinimas, kur nieko nepažūdyti. Galvos skaudėjimas, liežuvis, niežai ir ketanczgi ki- tokių ligų, kaip tai užsilaukimas vidurių, sužlugi- mas kepenų gali būti išgydytas, imant CASC A- RETS CANDY CATHARTIC. Tai vis atnaujina. Parsidada kožnai aptiekon: bet nepagydyta, pin- gus gražinama. C. C. C. pabandyk dėžutę šia- dieo, nes yra teisingai, 10c., 25c. ir 50c. Paba- ndymas del žinios dovana!

Moters daktarais.

Klausimas, ar moterims da- leisti mokintis medicinos (mokslas apie sveiką ir sergan- tį organizmą žmogaus bei jo gydymą), tampa vis labiau apkalbamas (Europoje) nors su abejojimu ir baime, kad mo- ters neatimtu vyrams dakta- rams vietų. Moterių klausi- mas, jų apszvietimas, nėra tai dabartinis, naujas, bet gana jau senas, siekiantis vidurinius amžius. Nors šiandien tuliems jau pasiekus virszinę apszvie- tos, tokios moters yra išzūkia- mos ir persekiojamos, kurios nori ir turi gabumą mokintis netikt medicinos bet ir kitų mokslo szakų, tokioms yra vi- sai užgiatā, ir tokia norėdama mokintis, turi keliauti į sveti- mą krasztą, kad pasiekti savo mierį.

Italijai moters rodosi anksz- cziausei įgijo tiesas mokintis medicinos ir daugelis moterisz- kių daktarų randama viduri- niūse amžiuose. Daugiausiai moterių yra lankes Salerno universitete. Tos daktarės ne- tikt paprastai gydymu užsie- mē, bet ir raszē visokius klau- simus medicinoje ir physiolo- gijai (mokslas apie apšreisz- kimą, gyvasties), iš kurių gar- singiause yra Trotula de Ru- giero; gyvenusi vienūliktame szimtmetyje, kurios raszta ir

dabar yra naudojami „Apie moterių ligas“, spausdinti pir- mu kartu 1586 m. Dar anks- cziaus atrandame moterių dak- tarų Romos vieszpatystėje, kur moters daktarai užemē vietas urėdiszkai užvirtintas. Jų darbas buvo gydyti moterisz- kas ligas, ypatingai gimdymo laike. Išz to laiko moterių daktarų darbo, yra labai nau- lingi iszradimai ir budai gy- dymo moterių kruczių, epo- pteksijos (kraujo užmuszimas) bei plaukų ligų (slinkim).

Rapeseziu W. Montagne ta- po užvesta vakarinėje Europo- je 1720 m. skiepijimas raup- lių, kas Azijai buvo paprastu senū daiktu, per ką tapo išz- gelbēta daugelis tukstanczių žmonių nū myrio.

Pusėje 18-to amžiaus, Kata- rina Bowes išz Anglijos, labai atsizymėjo Chirurgijai nū iszsi- verzimo vidurių.

Musų gadynėje paprastai jūkiasi išz mokintų moterių, tulos vieszpatystės nedalėdzia moterims mokintis. Bet kada moters iszkariaus sau lygias tiesas su vyrais, nebus stabdo- mos nū mokslo, tada tikt pasi- gerins sanlygos gyvenimo.

1899 metas.

Metas 1899 yra 124 metas amerikonszkos nepriegulmys- tės ir sutinka su 6612 metu julijoniszko metaskaitlio, 5659-5660 metais žydiszko metaskait- lio, 2652 metai nū prasidėjimo Rymo pagal Varro, 2559 me- tai japoniecių gadynės ir 32 metas metaskaitlio vadinamo „Meiji“, 1317 metas mahome- toniszkos ir Hegiros gadynės, kurių metai prasideda Giegu- žio 12 dieną julijoniszkos ga- dynės.

Rytinės ir vakari- nės zvaigždės
1899 metų.

Venus bus rytine zvaigžde iki Rugsėjo 16-tai dienai, pas- kui bus vakarinė iki pa- baigai metų.

Marsas yra rytine zvaigžde iki Sausio 18-tai dienai, pas- kui vakarinė bus iki pabaigai metų.

Jupiteris bus rytinė zvaigž- de iki Balandžio 25 dienai, nū to laiko iki Lapkriczio 13-tai bus vakarinė, nū tos dienos iki pabaigai metų bus rytinė.

Saturnas yra rytinė zvaigž- iki Sėjos 1 dienai, paskui bus vakarinė iki Grūdžio 18-tai ir vėla rytinė iki pabaigai metų.

Pavasaris prasidės Kovo 20, 3 adyną po pietų.

Vasara prasidės Sėjos 21, 11 adyną ryte.

Rūdū prasidės Rugsėjo 23, 1 adyną naktezia.

Žiema, Grūdžio 21, 8-tą po pietų.

Saulė yra centraliszkas ku- nas dangiszkoje erdmėje ir 112 kartu didesnē už musų žemę. Saulė yra 93,000,000 mylių atstu nū musų žemės. Saulė sukasi išz vakarų į rytus, kaip ir visos planetos. Dėmės ant saulės pasirodo išz priezasties didelių skylių degancziame gaze, per kurias matoma tam- sus vidus szio didelio kuno. Nū saulės gaunama sziluma ir szviesa žemės. Truputį szildo žemę vidurinis karsztis žemės. Mažą szviesą nū tolymų saulių, vadiname vietinėm zvaigždēm. Mėnulis ir zvaigždės szviezia tikt atmuszdamos szviesą nū saulės.

Lietuvė.

Kiekvienas taip sako:

CASCARETS CANDY CATHARTIC yra ta- rebuvingiausias gydys los szio amžiaus iszradi- mūse, turi gardų am- žį, gydys lazan- ei ir tikrai nktus kepenis, pilvą ir czys yra visą si- teną, ir szalina perszaltiną gydys galvos skaudėjimą, de- ruz ir užsistojimą vidurių.

Pirk dėzute C. C. C. šiandien, 10, 25, 50 cen- tų. Raudai visose aptiekose ir iszgydytą gva- rantuoja.

Vanduo

Jo suterszimas
bei užlaikymas
czystai.

Nėra svarbesnio drangijisz- kai abelno daikto, kaip per- teklus vandens. Jo įtekmē ant visų lūmų patraukia visa- tiną atydą. Yra aiszkiai da- rodyta artymiausioji sujungmē tarp užterszto vandens ir ligų,

bei tarpe czysto vandens ir sveikatos. Tas visas dalėdzia placziausius tyrinėjimus sani- tariszkam inžinieriui, taip jau iszlikimą kūne neapmāstomo kapitolo dėl įgyjimo perlek- liaus sveikatą gaivinanczio czysto vandens visiems rei- kams.

Reikalas gero vandens labai seniai patraukē žmogaus atydą. Dangelis garsių rasztininkų kamantinėjo szį svarbų daly- ką. Hypocrates, raszdamas apie vandenį (400 metų pirm krikščioniszkos gadynės), rodyjo virinti bei koszti ne- czystą vandenį — patarimas — kurį pagirtų szios gadynės sa- nitariszkas inžinierius. Išz yvairiausių senoviszkių liekanų nėra akyvesnių, už buklius, ar- ba iszmislus praėjusių genczių, kaip įgyti gerą vandenį. 2,000 metų pirma krikščioniszkos gadynės, Egipto gyventojai apielinkēse augsztutinio Nilo upės, iszkasē ežerą keturių szimtų angliszkių mylių aplink, arba suvirszum 133 mylių skersai nū kranto iki krantui, kurs užlaikē vandens ant 300 pėdų gylio. Szis ežeras, vadina- mas Maeris, priimdavo tvanus didzios upės ir užlaikydavo iki reikiant vandens dėl apdrėgni- nimo lankų — kanalais. Lan- kos Assyrijos ir Babilionijos, dabar visiszkaai fcederingos, vis dar užlaiko žymes milzi- ni-zkių užplovimų kanalu; vie- nas išz jų buvo keturių szimtų mylių ilgio ir 200 pėdų plo- czio. Daugumas buvę gana dideli plukdinti jų gadynės lāivams. Ant vietos senoviszko miesto Carthage'na, dar ir da- bar matyti požeminiai prudai, kuriūse laikēsi vandū miesto Punic. Išz viso jų yra asztū- niolika, labai ardvus ir gana druti (stiprus), neziurint ant jų amžių — amžino senumo. Vandū buvo atleidziamas ur- vais išz pietinių kalnynų 60 mylių tolumo.

Visi senoviszki bukļai įgyji- mo vandens liekasi užpak ilyje,

palyginant jų svarbume su įtaisais senovios Romos. Devyniolika urvų traukė vandens iš yvairių šaltinių. Šie ardvus, požeminiai, muriniai urvai, leido vandenį per kalnus ir klonius, nūlatos išsiliedami į prudus dėl suturėjimo tekanciosios spartos bei nusistojimo drumstųjų. Šių urvų ilgis, visų drauge, išnesza apie 380 mylių, ir taip puikiai užsilaike, jog galima lengvai nuspręsti jų rūpūgumą. Aprokavimai nurodo, jog jie pagamindavo kas dien suvirszum 300,000,000 gorzių vandens; szis skaitlius daleistų 150 gorzių kožnam, imapt skaitlių gyventojų suvirszum dviejų milijonų. Keturi urvai, kurie leido vandenį valdanciam pasaulę miestui, likosi pataisytais, ir szia dien tarnauja da bartinei Romai. Griuvėsiai tų veikalų patektų rankomis prosenūlių dėl užliejimo ardvų laukų arba tyrų, bei dėl įgyjimo gero vandens naminiams reikalams, yra tokie milžiniszki, jog mes žiurim ant jų su nūsteba ir gūdone dėl įkumytųjų. Primenant sav, jog tada plaiszinanti dinamitai, gasas, elektra buvo jiems nežinomi, turime pripažinti, jog kantrybėje bei darbsztume, b u v o m i l ž i n a i t o s e g a d y n e s e. (Tai baudžiaunikai tą padarė! Red.)

Perteklius vandens višoje pasaulėje susideda iš drėgnų garų oro. Šie garai atvilgo žemę paveiksle lytaus, sniego ir užima vieną iš apliakybėmis paskirtų takų savo rietėjime. Viena dalis išlyto vandens nuteka pavirszium mažai tebevalytinti dirvą, ir vėl sugrįžta juron upėmis. Šiokis vandū yra beveik liūsas nū itekmės mineralų, bet apszčiai susiterszęs organizskomis ir augmeniszkomis medegomis. Antra dalis szio dausių vandens, belyjant, nugarūja atgalios į debesius. Kita vėl susigeria iszkorijusion dirvon ir

nusikoszus iki szlyninių ar ūlinių slūgsnių žemės apsztoja, idant vėl iszsimuszti virszun szaltiniais bei begalinis skaitliūm szulinių; iszsigavus virszun, patenka į upelius bei upes, ir jomis teka namų linkon — begalinėn juron. Šiokis vandū palyti mineralus žemutinių slūgsnių, paprastai kietas, keista savo ypatybe, pagal žemės slūgsnius, per kuriūs iszsiszkverbia virszun. Dar viena dalelė lytaus pasilieka sunaudojama kėmiszkos veikmės ant auganczių bei puvanecių augmenių. Tėmyjimais bei tyrinėjimais yvairių lytaus ir sniego kritimų buvo mėginami, idant įgyti abelna jų nū szimti. Skirtumas pakyla nū sauso, sunkaus ir kaitraus oro, taip jau ir nū ypatybės szalies. Nugaravimas nū miszkinių plotų žemės tarpe 50–60 nūszimezių mažesnis, negu nū grynų laukų. Iš visos dausių drėgnūmos palytincios v e i d a ž e m e s, abelnas nugaravimas isznesza apie 40 nūszimezių. Pakiliose vietose, yra mislinama, jog pusė to, ką lieka po nugaravimo, nuteka upeliais.

Dėlei nūdugnaus iszluksztėnimo žmonių vartojamo vandens, galima padalinti į szius skyrius:

Svorkas vandū	{ Szaltinių Gilių ezulinių Nū pavirszianis augszčių laukų iszlytos nū stogų	{ labat ekanus. skanus
Abėjotinas vandū	{ Nū pavirszianis dirvų	{ pusėtinai skanus
Paojingas	{ Upių i kuriās mėzla nū ožra Szulin q laukas plynūtas prie mėzlynų ir t. t.	

Visu pirmu yra naudinga žvilgterėti ant sanjūgmės tarp tarszaus vandens bei ligų, labjausei geltonojo drugio, szkarlatinos, tifuso, triznos ir koleros, paplintauczių isz gerianro vandens. Profesorius Pottenkoffler isz Munich, Bavarijoi, ir kiti sziaip nurodo: „Vandū suterszta mėzslais yra paojingas; pleczia diegus (peras) žymių ligų, ir yra priezasczia limpanecių ligų paplitimo. Kiekviena limpanti liga turi savo ypatingas bakterijas, ku-

rios pagamina ligą, o persikelia nū ligonio ant ligonio, daugiausiai, geriant vandenį, kuris tapė suterszta pirmutinio ligonio“.

Jau beveik abelnai priimta pažvalga, kad suterszta vandū yra priezasczia baisaus mirimo žmonių. Szale aiszkkaus darodymo paplitimo užsikreczių ligų per geriamą vandenį, nevaiskus vandū turi buti lygiai kaltinamas už iszliežimą sveikatos taip pat, kaip įvykimas apgailėtinų pasekmių nū dvo-kianecio oro.

Vandū praszaga, kaip tikt susiterszia mineraline, augalini ar organiszka medega. Pirmutiniam atsitikimė vandū tampa kietu, netinkancziu dėl žlugto (skalbimo), bet yra mislinama nekenkiantis, kol ne per kietas. Augmeniszka medega, susidrumstus, ar isztirpus vandenyje, nepapratusiems priburtinai pagamina trizną. (Toliaus bus.)

Jeigu jautiesi nesveiku, imk vieną CASCA RETS, o iszgydys tavę, už 10 ir 20c.

Sugaukit vagiliu.

Kas daneszite arba pagausite kur Petrą Pilkionį, paeinantį isz Vilnaus gub., Trakų pav., Aleksandravo valseziaus, Mancionų kaimo, kuris budamas Mahanoy City, Pa. ant burdo pas Martyną Krisztapaviczį, 5 dieną Sausio, apkraustė kuperėlius ir iszdumė į sviatą. Dar tikt 5 mėnesiai kaip atvyko isz Lietuvos. Zenklai toki: ant deszinės pusės krutinė iszsiptusė, 5½ pėdų augszecio, maži geltoni usai, priszakiniai du dantys platus, sznekėdamas labai dzukūja, angėszkai nemoka. Kas jį pagaus ir pristatys, bus užmōlėta kelio kasztai ir \$20 dovanų gaus, arba dūkite žinę ant szio adreso:

Martin Krisztapaviczia
639 W. Spruce str.
Mahanoy City, Pa.
Arba į „Vienybės“ redak.

Ant pardavimo.

Naujas puikus Pultebelis (Pool-table) už labai pigią prekę, dasiznokite pas

M. Klimą
189 N. Main str.
Pittston, Pa.

Pajieszkojimai.

Asz, Augustinas Sadlauckas pajieszkau savo sunaus, Antano Sadlaucko, kuris paeina isz Kauno gubernijos, Raseinių pavieto, Jurbarko parapijos, Girdzių sodžiaus. Jeigu kas apie jį isz tautiecių žinotu arba jis pats, teiks is dūti man žinią ant szio adreso:

Augustas Sadlauskis
Ladd, Ill. (2-II)

Asz, Kazys Savickas pajieszkau savo tikro brolio Andriaus Savicko, kuris paeina isz Suvalkų gubern., Mariampolės pavieto, Kvietiszkie valseziaus, Kelmynės kaimo (raszosi Patgelubiszkiei). 7 metai atgal jis pirkes buvo farmą Montanos valstijoi, bet dabar nežinau kur jis buva. Kas apie jį žinote arba jis pats, meldziū nūlankiai dūti mą žinę ant szio adreso:

Chas. Savitsky
Wellington, Wash.

Pamōzek dėzuta CASCA RETS už 10c., geriausia sutaisytoja plauczių ir visų vidurių.

Pirmutinis metinis susirinkimas

naujai užsidejusios pagelbinės Draugystės vardan szvento. Jurgio, Luzerne (Milutėje), Pa bus Nedelioje 15 Sausio 1899 m. salėje Miko Paciukonio ir prasidės po antrai valandai po pietų.

Sanariai norinti prisiraszyti prie szios draugystės, teateina ir prisiraszo kolei pigus įstojimas, nes tiktai \$1,25 ct., kas vėliaus bus daug brangiaus.

Draug. prezidentas
M. Dzidolikas.

Mythai, pasakos ir legendos

Ziamaiozių.

Surinkti ir išleisti per D-ra Edm. Veckenstedta
vyresnyji senoviszkų kalbų mokytoja prie Nikalojaus
gymnazijos Liepajuje (Kursze).

Lietuviszkai išguldė J. Szliupas, M. D.
(Tąsa.)

92. Puspirsztis.

1. Tulame kaime gyveno vienas buras (su savo paczia: anūdu neturėjo vaikų. Diena į dieną jūdu meldavosi prie Dievo, kad jis dovanotu jiems kuklį. Vieną dieną pasitaike, kad buras, kryžių bedroždamas, nyksztį nusipjovė. Tad Dievas permainė nyksztį į gyvą kudikį. Pats su paczia mažyti priėmė už savo kudikį ir turėjo didelį džiaugsmą iš to, kad Dievas buvo praszymą iszklausęs. Taciaus mažiukas pasiliko toks, kokiu buvęs, ir nei ant plauko storumo neaugo.

2. Tulame kaime gyveno vienas buras su savo moterimi. Anūdu neturėjo vaikų. Vieną dieną užėjo susėdas pas burą ir skundėsi, kad jo sunus visiskai neaugas. „Ak“, tarė moteris, „jus tik-gi nekantanti; kad jusų kudikis ne tūjau yra toks didelis, kaip jus norite, tai jus tūjau skundžiatėsi. Mes butumėm kantanti, kad mes tikt jeib kokį kudikį turėtumėme, ir nors tasai butu tiktai toks didelis kaip pusė pirszto“.

Vos vieni metai buvo praėję, kaip moteriskė susilaukė sunaus, kurs tiktai toks ir buvo didelis kaip pusė pirszto, bet vos jis buvo tris mėnesius senas, kaip jis visus žmones perėjo gudrumu. Tėvas labai mylėjo savo gudrujį sunų ir paslankiai pasiimdavo jį į lauką. Vieną kartą atsitiko, kad buras, nuilsęs beardamas, apipietėje atsigulo pamiegoti po medžio. Tad Puspirsztis įlindo jaučiu, į ausį. Jam bodu pasidarė, ir jis ėmė „nū, nū“ szaukti. Tad jaučiai ėmė nerimastauti. Jie mislino, kad jūs varo arti, ir pradėjo eiti ir vėl darbą už ėmė. Neilgai trukus, iš netyčių du ponu važiavo keliu. Kada tie pamatė jaučius beariant, nors nekąs žambrio nelaike, jie ėjo ant lauko. Veikiai jie iszgirdo kas-žin ką „nū, nū“ bezzukaujant ir galiaus rado Puspirsztį ausyje žjaučio. Jie norėjo mažiuką pasiimti, bet tasai ėmė taip balsiai rėkti, jūg tėvas jo pabudo. Ponai norėjo turėti vaikysezią ir siulė burui didelę sumą pinigų už jo sunų. Bet tasai nenorėjo pardūti savo sunų, taciaus Puspirsztis jam slapta pasznabždėjo, tegul tik jis ima pinigų, nės jis rasis jau progą pabėgti nū ponų ir vėl namon pargrįszęs. Potam Puspirsztis tapė pardūtas. Vienas iš ponų iszėmė savo tabakierką ir įsikiszo Puspirsztį. Po to ponai vėl įsėdo į savo vežimą.

Puspirsztis dar neilgai buvo buvęs tabakierkoje, kaip jam taboka pateko į nosį. Jis turėjo cziaudėti be paliovos ir užpykęs suszuko: „Asz velycziau, kad vežimas sulužtu ir arkliai kristu“. Vos buvo Puspirsztis isztaręs tą keiksmą, kaip vežimas pateko į gilią skylią tekiniai vežimo sulužo, o arkliai pūlė ir padvėsė. Ponai nežinojo, ką jie turētu pradėti. Kada jie taip nusimine stovėjo, vienas ponas praszė nū kito, kad dātu tabokos užsiszinaukti. Tasai padavė pareikalautą tabakierką. Bet vos antvožas buvo atidarytas, kaip Puspirsztis

patėmyjo progą, nepatėmytas stryktelėjo iš tabakierkos ir bėgo į artimą mišzką. Puspirsztis dar netoli buvo nuėjęs, kaip jis susitiko su meszka. Jis praszė tosios, kad ji nunesztu į arcziausia karcziama, ten jis už anos tarnystą dūšis surį. Meszka buvo iš to kantanta, prigulo, ir Puspirsztis korėsi ant jos, iki buvo radęs gerą sėdynę. Potam meszka naneszė jį į artimiausią krūgą. Ten ji paleidė. Puspirsztis įėjo į grinczią ir liepė sav dāti surį. Su tūmi jis ketino eiti pas meszką. Ale tad atsitiko jam eiti per szulinį, lentomis uždengtą, ir jis per plyszį pliumtelėjo į szulinį. Meszka neteko savo surio ir cziauksznodama nuėjo savo keliu.

Neilgai trukus burė atėjo pas szulinį pasisemt vandens dėl savo karvės. Puspirsztis, nū szalto vandens visiskai susztyvėjęs, pateko į viedrą. Karvė gėrė jai padūtą vandenį ir prieg tam praryjo Puspirsztį. Karvės skilvyje Puspirsztis veikiai vėl atsigriebė nū szilumos. Patėmyjęs, kur jis buna, jis ėmė balsiai rėkanti. Vos moteriskė iszgirdo balsą iš karvės vidurių, tai ji pasisžaukė savo vyrą. Puspirsztis nepaliové szukavęs. Tad žmonės sutarė karvę paskersti. Dar bar Puspirsztis patėmyjo progą, ir kada karvei viduriai tapė iszimti, jis iszlindo iš skilvio. Jis papūlė į buro rankas. Tasai labai supyko pamatęs, kas buvo bezzukaujęs, ir kad jis to dėlei netekęs buvo savo karvės. Ale Puspirsztis taip ilgai praszėsi, kad dovavotu, iki jam žmonės netiktai kad nėko nedarė, bet dar įdavė surį ant kelio, kada jis norėjo pas savo tėvus sugrįžti. Mažiukas pasiregė keliauti. Dar netoli jis buvo nukeliavęs, jis pavargo, pasijieszkėjo liūnos vietos ir atsigulo ten numigti. Su savo suriu jis užsiklojo. Jam taip gulint ir miegant, atlėkė varnas, sulesė surį, ir viena varna prieg tam praryjo taip-gi Puspirsztį. Tasai ėmė varnos kune balsiai rėkti. Varna nusigandusi lėkė szalin, ir kad Puspirsztis nesiliovė rėkęs, varna nesidrasino ilsėtiesi. Ji lėkė ir lėkė, iki ji nū perilsimo negyva pūlė ant žiamės. Tad atbėgo lapė ir sudraskė varną. Czion pasisekė Puspirszeziui pasprukti iš savo kalėjimo. Iš netyčių tai atsitiko artymais kaimo, kur Puspirszezio tėvai gyveno. Vos buvo mažiukas iszzydęs kaimą, kaip jis ano linkon traukė ir laimingai nuėjo pas savo tėvus, kurie nūszirdžiai džiaugėsi iš sugrįžimo savo sunaus.

3. Vieną kartą buvo vyriskis ir moteriskė, ir jie neturėjo vaikų. Todėl jie buvo visiskai nuliudę ir tankiai sznekėdavo: „Ak, kad mudu nors vieną kudikį turėtumėme, nors jis ir tiktai toks didelis butu kaip pirsztas“.

Po nekuriu laiko moteriskė pagimdė sunų, tasai buvo toks didelis kaip pusė pirszto; todėl tėvai jį pramine Puspirszeziu. Nors gi jų sunus buvo mažytis, taciaus tie žmonės džiaugėsi iš to ir veikiai jie turėjo pamatyti, kad jų mažytis sunus perėjo visus gudrumu. Mat, žmonės buvo labai bėdri ir vieną dieną neturėjo nėko valgyti. „Motyn“, tarė Puspirsztis, „asz esmi iszalkęs valgyti“. Motyna sakėsi, nėko valgyti neturinti. Taciaus Puspirsztis reikalavo dūnos su sviestu, ir kada motyna pasakė, jūg dūnos neturinti, tai Puspirsztis reikalavo, kad ji eitu pas dūnkepi ir parsinesztu. Ale motyna atsiliepė: „Kepėjas nedūda dūnos“. „Ko lėl-gi ne“, klausė Puspirsztis, „juk pirma jis dūnos dūdavo“. „Ta la asz turėjau pinigų“, atsakė motyna, „o dabar asz jų neturiu“. Na-gi Puspirsztis patėmyjo, kad reikia pasirupinti pinigų.

Jis pasiprasė nū savo motynos pirszeziuko (nopersko), iszėjo su tūmi ant ulyezios ir ten pirszeziuką taip padėjo, jūg tasai turėjo kožnam į akis pulti, potam jis pats įlindo į pirszeziuką. Neilgtrukus ėjo vienas buras pro šalį. Tasai, pamatęs pirszeziuką, pakėlė ir įsikiszo tājį į kieszėnę. O kieszėnėje buvo piningų. Vos Puspirsztis tai buvo užmatęs, jis kieszėnėje prakando skylę, potam jis palengva metė per skylę vieną piningą po kito ant ulyezios. Ulyezia nebuvo iszgrįta ir todėl piningai taip kietai neatsimuszo, kad buras butu ką nors girdėti galėjęs. Kaip tiktai kieszėnė buvo tuzezi, Puspirsztis iszlindo per skylę laukan, šurinkęs piningus nū ulyezios ir parneszė jūs savo motynai. Toji džiaugėsi isz piningų ir už jūs nusipirko dūnos bei sviesto, taip jūg Puspirsztis, motyna ir jo tėvas galėjo gausiai privalgyti.

4. Kitą kartą gyveno susitūkusių pora, kuri mielai velyjo turėti kudikį. Kad jū noras neiszsipildė, vyras su motere nusidavė pas vieną vyriszki, apie kurį sžekėdavo, kad jis daugiaus zinās, negu kiti žmonės, ir klausėsi tojo patarmės. Vyriszkis pasakė: „Jeigu jus mielai norite turėti kudikį, tai asz jums pasakysiu, kaip jus galite įgyti. Rods tasai bus su visū mažas, alė už tatai pastos gudresnis už visus kitus žmones szalyje. Norint tokį kudikį turėti, kožnas isz judviejų turite truputį mėšų iszšpėjauti isz rankos, tasias įdėti į puslę žvėries, potam judu turite per tris adynas be paliovos į tāję pusti. Tai padarę, jus pamatysite, kas pasidarys“.

Abudu tai iszgirde nuėjo namon, paėmė puslę, iszšpjevė truputį mėsu isz savų rankų, įdėjo į puslę ir potam per tris adynas be perstojimo jie patė į tāję. Tad umai isz puslės iszszoko vaikyszezius. Vaikyszezius tūjau ėmė linksniai striūkczioti ir szokinėti, taip jūg tėvai jo isz to džiaugėsi, potam jis prie anų meiliai prisiglaudė. Alė vaikyszezius buvo ne didenis kaip pusė pirszo ir todėl tėvai praminė jį Puspirszeziu. O savo gudrumą jis turėjo veikiai parodyti.

Vieną dieną tėvas Puspirszeziuo buvo į lauką iszėjęs su jungu jauzių ir ten arė. Jis buvo savo sunų drauge pasiemęs į lauką. Tėvas buvo nū darbo pailsės; jis rįzosi po medžio, kurs nelabai toli stovėjo, truputį pasilsėti ir liepė Puspirszeziui sergėti jauzius ir žambrij. Puspirsztis įlindo į ausį vienam jauziui ir pildė savo urėdą.

Neilgtrukus atėjo du vagiu ir rengėsi pavogti jauzius ir žambrij. Kada Puspirsztis tai patėmyjo, jis nepatėmytas iszlindo laukan isz ausies jauzio, atvalaino vieną jungą isz pakinklo, pririso vieną galą jungo prie szvarko vieno vagio, o kitą galą prie szvarko kito vagies, vidurį-gi jungo jis pridrutino prie žambrio. Potam Puspirsztis vėl įlindo atgal į ausį jauzio.

Vagys nebuvo nėko užtėmyję visame-kame. Vienas isz jų neszė žambrij, o kitas varėsi jauzius. Taip jis atėjo prie vietos, kur tėvas Puspirszeziuo gulėjo ir miegojo. Po medžio buvo dar daugiaus burų nusidavę ant poilsio. Puspirsztis, pamatęs medį iszlindo laukan isz ausies, pagriebė botagą, ėmė vagis tvoti ir suszuko isz visų pajiegy: „Vagys, vagys“. Vagis, kurs neszėsi žambrij, tājį tūjau numetė ir stengėsi su kitu vagiu dulku-dulkais pasprukti szalin, bet kadą gi abudu buvo prie vienas kito pririsztu, tai jiems tas nenusisekė, ir kada žambris, prie kurio jie buvo pririszti, galiaus į žiamę ismego, tai anie lengviai tapė pagauti per tėvą Puspirszeziuo ir per darbininkus, kurie buvo pabudę, tapė į sudą padūti.

5. Puspirsztis kitą kartą su savo tėvu susiderėjo, kad jis pats galis užmuszti drucziausią žvėrį. Jis pasislėpė į szieną, kuris tapė pamestas dėl arklio jo tėvo. Arklys ėdė szieną ir drauge su szieniu suėdė Puspirsztį. Vos jis atsiduręs buvo pilve arklio, jis suriko, kada arklį paleidę buvo ant ganyklos: „Nū, nū!“ Arklys mislino, kad jį varo ir pabėgo szalin. Tacziaus Puspirsztis nepaliovē rėkės ir arklį gines iki tasai negyvas sukrito. Veikiai sulėkė tytveikos varnų ir lesė arklio stervą. Viena isz varnų praryjo taip gi Puspirsztį. Alė Puspirsztis pilve varnos taip balsiai rėkavo ir taip ilgai, iki toji, isz baimės lekiodama, nebegalėjo daugiaus sparnus pajudinti ir nuilsusi bei sudribusi ant žiamės nukrito. Lapė pamatė varną, pagavo ir suėdė ją, o su varna taip gi Puspirsztį. Alė dabar lapei iszėjo prastai. Kiek sykių ji slankiojo apie viztineziją arba sziaip kokį grobį norėjo pagauti, Puspirsztis taip balsiai szukavo, jūg lapė nusigandusi pabėgdavo. Tai traukėsi taip ilgai pakol lapė nepastipo isz bado ir nūalsio. Tad atbėgo vilkas ir suėdė lapę drauge su Puspirszeziuo. Dabar vilkui negeriaus atsiėjo, kaip kad buvo atsiėje lapei: jis buvo balsu Puspirszeziuo taip ilgai vaikomas, iki jis nū perilsimo pusgyvis nesukniupo. Vilką suėdė levas. Potam Puspirsztis tojo pilve rėkavo taip ilgai ir taip balsiai, iki levas, kurs nekur nepasidrasino pailsėti, padvėsė isz nūalsio. Tad ėjo vienas buras savu keliu, pamatė negyvą levą beguliat ir taikėsi skurą nulupti. Puspirsztis, kurs viduriūse žvėrių buvo anų mėsa besimaitinas, dabar buvo smagus, radęs progą, kur jis vėl galėtu pamatyti saulutės szviesą. Jis praszė buro, kad tasai jį iszvalnytu isz pilve levo. Buras iszpildė jo praszymą. Puspirsztis, isz savo kalėjimo iszvalnytas budamas, praszė buro, kad tas jam dūtų savo peilį, ką ans jam ir davė, kadą gi per Puspirsztį ans buvo įgyjęs levo skurą. Puspirsztis paėmė peilį ir traukė tolyn. Tad susitiko jis meszką. Jis pasisiulė su meszka eiti derybomis, kad jis ėsas drutesnis už aną. Meszka ant derybų pristojo. Ji prigulo, kad Puspirsztį nuspausti, alė tasai neuztėmytas įlindo į meszkos plaukinę, užsilipo ant žvėries ir su peiliu taip giliai anai įdurė į sprandą, jūg meszka negyva sukrito. Dabar Puspirsztis pasikvietė savo tėvą ir atidavė tamjam meszką, kurios mėsa ir skura buvo atlyginimu už arklį. O Puspirsztis buvo laimėjęs savo derybas, nes jis buvo užmuszęs drucziausius žvėris.

(Toliaus bus.)

Baisi nelaime.

Ant Lehigh Valley gelzkelio tarpe Newmarket ir West Dunellen 35 myles nū Jersey City susimuszė du trukiai. 9 Sausio 5 valandai ryte nulūzo aszis vieno vagono tavorinio trukio ir per tai keli vagonai tapo iszmesti isz rėlių, kur ant rosios rėlės tapo užverstos ir kiti trukiai 6 mylių ilgį vaziauvo vienomis rėlėmis. Isz Shamokų, Mt. Carmel, Shenandoah, Mahanoy City ir Hazletono vaziauvo ekskursinis trukis į Naujorką už pigią prekę, ant kurio vaziauvo daugel pirklių

prisipirkti pirkinijų bei kiti į svezcius. Ant ekskursinio trukio buvo į 400 keleivių. Atvaziavus ant tos vietos, pietų laike, susitiko kitą keleivių trukį visame greitume atvaziūjantį nū Naujorko ir susimuszė. Ekskursijos trukio užmuszė 15 keleivių o 35 sunkiai suzeidė. Telegrafistas negavęs zинios kad atvaziūja ekskursinis trukis ir dėlto nestabdė antrojo trukio pirm vietos, kur turėjo vaziuoti vienoms rėlėms.

Tarp suzeistų yra ir Jūzas Miliauckas isz Shenandoah, Pa,

Teatras.

Teatraliszka Draugystė isz Pittston, Pa. losz teatru „Nichilistai“ pobaznytinė je saleje, panedelyje 23 Sausio 1899 m.

Nichilistai yra neapkęstojai despotizmo, kurie stengiasi ji paszaliati naikinimui despotus. Jie reikalauja abelinos laisvės del visų žmonių beskir-tumo. Delto-gi kūmi dangiausia susirinkite idant pri-ziurētumėte, kaip tie žmonės pasiszvėsdami del žmonių gerovės kovoja su caru ir jo tarais, kad pamatytumėt, kas per vie-ni tie baisus nichilistai, kuriūs valdzia gauda ir karia.

Gromatnyezia.

M. J. Damijonaicziui, Orange, Valley, N. J. Toles-niems asabiszkiems ginczams, vis tiems patiems, neturime vietos. Gana su jais. Ražtą sugražiname.

Kitiems visiems raszėjam. Viską sunaudosime į sekanczius NN.

Temykite.

Daugelis mums atraszo rei-kalaudami rodos apie iszsius-tus piningus Lietuvon per vi-sokius agentus, labiausiai žy-dus, kurie siunczia statei į sa-vo kiszenių. Tai gi norėdami, kad jusų piningai neprazutu ir greitai daeitu į rankas to kuriam siuncziasi, siuskite per „Vienybės“ redakcija, o greicziausiai apturės. Taipogi mes pardūlame laivakortes ant greicziausių laivų į Hamburgą, Bremen bei Antwerpen, kaip ir atgal. Kas nenorite ilgai ant marių plukanti, pirkite laivakortę „Vienybės“ redak-cijoi o nesigailėsite.

Prisiuncziant piningus ant persiuntimo Lietuvon arba ant laivakortes, uždėkite adresą tokį:

J. J. Pauksztis & Co.
Plymouth Pa

THE WEEKLY

„Vienybe Lietuvniku“

APPEARING EVERY WEDNESDAY
The only Lithuanian „Newspaper“ in PLYMOUTH, PA. Represents the interest of more than 300,000 Lithuanians in the United States. Subscrib for only Two Dollars per year.

RATES OF ADVERTISING.

ONE LINE ONE WEEK \$1.00
ONE INCH ONE WEEK \$1.00
ONE ANCH ONE YEAR \$10.00
All com. notices must be ad. prepaid

J. J. Pauksztis & Co., Plymouth, Pa.,
The Printing Office of „Vienybe Lietuvniku“ executes the choicest, promptest and most correct printing in lithuanian language.

For Prices in all modern languages

„Vienybe Lietuvniku“

Iszaina kozią Sredą, Plymouth, KASZTUOJA.

ANT METU AMERIKOJE.... \$2,00
Į UZMARE..... \$3,00
APGARSINIMAI.

Colis apgarsinimo ant metų \$10,00.
Viena eilutė smulkiem raidėm 25c.
Už colį vieną sykį garsinant 100c.
Pajieszkvojimai: už vieną sykį 50c.
Da sykius garsinant 75c.
Treis sykius [už vieną dolerį] 100c.

Piningai kitaip nesisiunczia, kaip tik per MONEY ORDER, POSTAL NOTE arba registravo toje gromatoje, ant szito antraszo:

J. J. Pauksztys & Co.
224 & 226 East Main Str.,
Plymouth, Pa.

Temykite Lietuviai!

Pigiause lietuviszka mėsinyezia visame mieste. Matydams menku-mą uzdarbių pasiryžau pardūti szvie-zią ir gerą mėsą už pigiausę prekę, 5 ct pigiau kaip kitur.

Priegtam pribavusiems lietuviams isz kitų miesto dalių, perkant pris mane, asz užmoku kasztus Strytkario. Mano prekės taip yra žemos, jog žmonės dyvijasi, kiti mėsinykai jo-kiu būdu negali lygintis su manim.
Kiti inportavotas deszras pardūda po 18 ir 20 c.
Asz pardūdu — po 15 c.
Galvijieną pardūdu nū 3c. iki 6c. ir augszeziaus.
Kumpis virtas kitur po 20c.
Asz pardūdu po — 15c.
Kumpiai szviezi ir rukti nū 7c. iki 10c.
Kiauliena [pork] nū 9c. iki 10c.
Laziniai ir laz/nukai 9c. ir 10c.
Laziniai kostumer-ki po 15c.
Priegtam pardūdu žąsis, visztas, gyvas ir ne gyvas, taipogi pardūdu kiauszinius, sviestą, bulves, kopus-tus; viską pigiause ir didžiausime pasirinkime

Sim. Arbacziauskas
1211 S. Second str.
PHILADELPHIA, PA

SPAUSTUVE!

Vienybes Lietuvniku

224 E. Main Street,

PLYMOUTH, PA.

Taip yra itaisyta jog gali spausdinti viską, kas tik i darba jos priguli, yra SAVOS MASZINOS, LITARŲ visokių didelė daugybė, drukavojasi apart

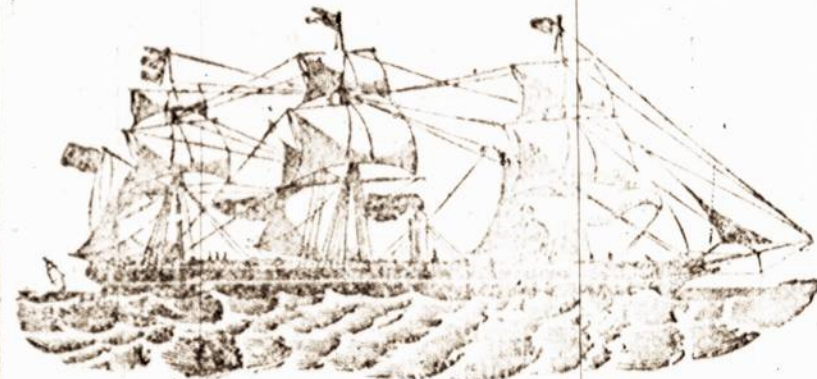
„Vienybes Lietuvniku,“

visokios konstitucijos, kningos del draugysezių, apgarsini-mai, tykietai, gromatos kvieczianczios ant veselijos ir t. t.

Darbis atliekamas greitai ir pigiai, įpatingai po to kaipo MASZINŲ tapė garb varoma.

ANTANAS A. JOCIS,

Office 1312 Filbert str. Privatiszkas gyvenimas 420 South Broad str. PHILADELPHIA, PA.



Užsiima visokiomis civilno-mis ir kriminaliszkomis pro-vomis ir visuse suduse. Pro-vas už suzeidimą priesz ko-mpanijas pajima varyti už dyką ir visuse miestuse. Pa-rupina ukėsiszkas [citizen-ship] popieras ir „Charters“ del draugysezių ir klubių. Iszlaro visokius dokumentus, paraszo aplika-cijas arba praszumus ir gromatas. Dalias ir kitokias skolas atjieszko, pardūda ir iszrendavoja namis, sztorus, farmās ir iszrenka rondas. Intraukia į apsaugojimo kompanijas nū ugnies ir gyvasties [fire and life insurance.]

Teipgi pardūda laivakortes ant geriausių ir greicziausių laivų ir isz-siunczia piningus į visas svieto dalis greitai ir pigiai.

Daktarka Johanna Zelviene.

Vienintelė lietuviszka daktarka gydo visokias ligas. Offisas ir gy-venimas: ant kampo Centre Ave. ir Church ulyczių. PLYMOUTH, PA. P. O. Box 1105

Offisas { nū 7 iki 9 ryto,
atidarytas { nū 12 iki 1 po piet,
 { nū 6 iki 8 vakaro.

Pirmutinė užėiga del Lietuvių pas Stasi Bagdoną.

Arielkų visckų, alaus labai gar-daus, gero vyno, cigarų ir t. t.
Ne praek pro savą brolau! atsi-lankyk nors sykuti!
E. Main ulyczios po No 204
Plymouth, Pa.

Vyrai Lietuviai, nesigailėsit, jeiga pas manę at-silankysit, nes asz su koznu moku pasikalbēt, dal-lobi apsteinu ir-gi gėrynių gerų uzlaikan. Adresas mano viesznamio po No 21 E. Lloyd str. Shenandoah, Pa.
SELVESTRAS PECZENGIS

Trajanka!

Ar nori geros Trajankos? Jeigu taip, tai pirk **LEWIS'O LIETUVISZ-KA TRAJANKA** susidedanczią isz czystų zolių ir szaknių, dailiuse ble-kiniuse baksukuse sudeta, 50 ct. baksukas. Nekurio lietuviszki sztor-ninkai laiko, arba, jeigu nelaiko, mes prisiusim po apturėjimui pirma už-mokesczio 65c. stampoms ar money order.

Gal tav plaukai slenka arba nor, diktus plaukus turēt? Jeigu taip, tai raszyk pas mus, o gausi rodą, kaip igyti. Agentų reikalaujame visur. Adresas:

P. W. Bierstein & Co.
107 S. Main Str.
SHENANDOAH, PA.

Brolai Lietuviai! Einat pas visus, uželkit ir pas mane, o tikrai ant ilgiau užsiliksit, nes užlai-kau geriausius gėrynius, cigartis pirmos klasos, o ir rodoje piemutinis! Užsak eidamas, pro szalį po N 31 W, Coal st. Shenandoah Pa.
VINC. LEVONAVICZIA.